

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie F-78/12 i rozstrzygnięcie sprawy przez Sąd;
- w przeciwnym razie przekazanie prawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, gdyż Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, że art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej nie zezwala na uwzględnienie do celów umieszczenia na liście urzędników mogących ubiegać się o awans stażu pracy nabytego w charakterze członka personelu tymczasowego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa, gdyż Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, że niniejszy przypadek jest objęty zakresem orzecznictwa Trybunału wypracowanego nie w wyroku z dnia 8 września 2011 r., Rosado Santana, C-177/10, Zb.Orz., EU:C:2011:557, tylko w postanowieniu z dnia 7 marca 2013 r., Rivas Montes, C-178/12, EU:C:2013:150.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa, gdyż Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, że zarzut naruszenia zasady równego traktowania jest niedopuszczalny z braku dokładnego podania nazwisk kandydatów, którzy otrzymali awans zamiast skarżącej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa, gdyż Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, że zarzut naruszenia obowiązku staranności jest niedopuszczalny z braku zachowania zgodności zażalenia i skargi.

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2015 r. – Ja zum Nürburgring/Komisja

(Sprawa T-373/15)

(2015/C 337/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ja zum Nürburgring e.V. (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Frey, M. Rudolph i S. Eggerath)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w części decyzji Komisji C(2014) 3634 wersja ostateczna z dnia 1 października 2014 r. dotyczącej pomocy państwa Niemiec SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) na rzecz Nürburgringu,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego ustalenia stanu faktycznego istotnego dla sprawy

Skarżąca podniosła, że Komisja naruszyła art. 108 w związku z art. 107 TFUE oraz art. 17 TUE poprzez brak wykonania obowiązku kontroli w zakresie pomocy państwa i przyjęcie jako podstawy decyzji w punktach decydujących dla rozstrzygnięcia sprawy błędnego stanu faktycznego.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu przy ocenie podniesionego potwierdzenia finansowania

W tym aspekcie podniesiono, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie w zakresie, w którym stwierdziła, że nabywca wartości majątkowych sprzedanych w drodze postępowania ofertowego przedłożył potwierdzenie finansowania wystawione przez partnera finansującego.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 i art. 108 TFUE, art. 4 ust. 4 i art. 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ⁽¹⁾ oraz oczywistych błędów w ocenie

W ramach zarzutu trzeciego skarżąca podniosła między innymi, że ograniczenia konkurencji na całym rynku spowodowane bezprawnymi pomocami zostały wzmocnione poprzez sprzedaż. Ponadto, ze względu ciągłości gospodarczej obowiązek zwrotu powinien objąć nabywcę wartości majątkowych sprzedanych w postępowaniu ofertowym. Dodała ona, że zbycie stanowi nową pomoc państwa na rzecz nabywcy.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 i art. 108 TFUE oraz oczywistych błędów w ocenie

Skarżąca podniosła zasadniczo w tym zakresie, że procedura zbycia nie została przeprowadzona w ramach przejrzystego i wolnego od dyskryminacji postępowania ofertowego, i że w związku z tym dane przedmioty majątkowe nie zostały sprzedane po cenie rynkowej.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 TFUE i art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr. 659/1999 w związku z negatywnym badaniem prawa pomocy państwa

Skarżąca podniosła w ramach tego zarzutu, że Komisja naruszyła art. 108 ust. 2 TFUE i art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 659/1999 poprzez brak zakwalifikowania zbycia w ramach postępowania ofertowego jako nowej pomocy państwa i brak wszczęcia formalnej procedury kontrolnej. Dodała, że Komisja powinna była powziąć wątpliwości co do zgodności tej pomocy z wspólnym rynkiem.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia

Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia wynikający z art. 296 ust. 2 TFUE oraz z art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, poprzez brak uzasadnienia lub niewystarczające uzasadnienie istotnych stwierdzeń, na których opiera się zaskarżona decyzja.

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia praw proceduralnych skarżącej poprzez niewystarczające odniesienie się do jej stanowiska

Skarżąca podniosła w ramach tego zarzutu, że Komisja naruszyła prawa proceduralne skarżącej poprzez brak odniesienia się do jej twierdzeń.

8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia praw proceduralnych skarżącej poprzez stwierdzenie, że zbycie nie stanowi nowej pomocy państwa

W tym zakresie podniesiono, że Komisja naruszyła prawa proceduralne skarżącej, względnie przepisy odnoszące się do formy poprzez stwierdzenie, pomimo formalnego zażalenia skarżącej, że zbycie na rzecz nabywcy wartości majątkowych w postępowaniu ofertowym nie należało zakwalifikować jako pomocy państwa. Poprzez to stwierdzenie w sposób dorozumiany odmówiła ona wszczęcia formalnego postępowania kontrolnego. Poprzez niezgodne z prawem zaniechanie wszczęcia formalnego postępowania kontrolnego Komisja naruszyła prawo skarżącej do przedstawienia stanowiska.

9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji

Wreszcie podniesiono, że Komisja ani nie zbadała wszystkich istotnych aspektów, ani nie uwzględniła w odpowiedni sposób aspektów wskazanych przez skarżącą.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. [108 TFUE] (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2015 r. – Germanwings/Komisja

(Sprawa T-375/15)

(2015/C 337/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Germanwings GmbH (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciel: A. Martin-Ehlers, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 1 października 2014 r. w sprawie SA.27339 (2012/C) (ex 2011/NN) – port lotniczy w Zweibrücken i linie lotnicze, które z niego korzystają, a mianowicie
 - art. 1 ust. 2 w zakresie, w jakim jest wymieniona umowa z Germanwings GmbH z 2006 r.; oraz
 - art. 3 ust. 3 lit. e);
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 maja 2015 r., GESTDEM 2015/1288;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.